

РЕШЕНИЕ

№ 201

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9736** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/ против Решение от 28.07.2021г. по НАХД №5781/2021 г. на Софийски районен съд, 116 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №23/04.03.2021 г. на Г. Д. - изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. С последното на [фирма] (МБПЛР-С. Е.), с ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000. 00 /три хиляди/ лева, на основание чл. 116ж., ал. 2 от Закона за лечебните заведения, за извършено нарушение на чл. 7 г., ал. 2, т. 3 от същия закон. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител, не изразява становище.

Ответникът – редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация - С. Е. (МБПЛР-С. Е.), с ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000. 00 /три хиляди/ лева, на основание чл. 116ж., ал. 2 от Закона за лечебните заведения, за извършено нарушение на чл. 7 г., ал. 2, т. 3 от същия закон.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че във връзка с извършена проверка, на Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация - С. Е. (МБПЛР-С. Е.), са дадени 5 броя задължителни предписания със срок на изпълнение 05.12.2020 година. С писмо с вх. № 42-00-2136/23.12.2020 г. лечебното заведение уведомило ИАМН за изпълнение на дадените предписания. На 12.01.2021 г. е започнато ново контролно производство на място в лечебното заведение [фирма]. След разглеждане на предоставените документи, комисията установила неизпълнение на предписанията, касаещи „Образец на Заявление за допълнително поискани услуги“, Декларация(образец) по чл.2, ал.3 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ и Ценоразпис на предлаганите медицински услуги в лечебното заведение. Въз основа на направените констатации, бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № А-8/26.01.2021 г. срещу МБПЛР [фирма] за нарушение на чл. 7г, ал. 2, т. 3 от Закона за лечебните заведения, а впоследствие и атакуваното наказателно постановление

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели.

По съществуващото на нарушението, съдът е приел, че деянието е осъществено от обективна страна, тъй като, независимо от предприетите действия от страна на лечебното заведение, дадените предписания не са изпълнени точно и в пълен обем.

За да отмени обжалваното НП, съдът е счел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. На първо място е констатирал неспазване на разпоредбите на чл. 42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, които изискват в АУАН и НП да се посочат законовите текстове, които са нарушени. В АУАН и НП е прието, че жалбоподателят е нарушил чл.7г, ал.2, т.3 от ЗЛЗ, която норма обаче визира правомощието на служителите на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" да дават задължителни предписания с определен срок и да следят за изпълнението им. Разпоредбата не съдържа правило за поведение, което в случай на неизпълнение да бъде санкционирано.

Освен това, съдът е констатирал, че е налице противоречие относно сроковете за изпълнение на дадените предписания. Първоначално във всичките 5 предписания е даден срок за изпълнение до 30.11.2020г. Въпреки това, в т.8 от констативния протокол от 05.11.2020г. е посочено, че предписанията следва да бъдат изпълнени в срок до 30 дни от връчване на констативния протокол. Последният е връчен на 9.11.2020г., поради което срокът по т.8 изтича на 09.12.2020г. Отделно от това, в НП и АУАН е посочена друга дата-05.12.2020г., до която, според наказващият орган, е следвало да бъдат изпълнени предписанията.

Съдът е счел тези недостатъци за съществени, тъй като водят до неяснота на повдигнатото административно обвинение, поради което са основание за отмяна на атакуваното НП.

На последно място, първоинстанционният съд е приел, че при издаване на НП неправилно е приложен чл. 18 от ЗАНН, според който, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, следва да се наложат отделни наказания, които се изтърпяват поотделно. В разрез с цитираният норма, с атакуваното НП за констатирани три отделни нарушения, е наложено едно административно наказание.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция споделя напълно извода на първоинстанционния съд, че в хода на административнонаказателното производство по издаване на процесното НП са допуснати съществени процесуални нарушения.

Правилно съдът е констатирал, че описаното словесно нарушение – неизпълнение на задължително предписание, незаконосъобразно е съотнесено към нормата на чл.7г, ал.2, т.3 от ЗЛЗ. Последната е диспозитивна и не вменява конкретни задължения, поради което няма как да бъде нарушена. В случая, както е посочено и от съда, противоправното поведение на лечебното заведение е следвало да бъде квалифицирано като нарушение по чл. 11бж, ал.1 и ал.2 от ЗЛЗ. Несъответствието между словесното и юридическото описание на нарушението всякога е съществен порок в НП и като такова- основание за неговата отмяна.

Допуснатото противоречие по отношение срока на изпълнение на дадените

предписания, пренесено и в АУАН и НП, правилно е прието от съда като съществено, тъй като е довело до неяснота на административнонаказателното обвинение. Жалбоподателят е бил лишен от възможността изначално да узнае в какъв срок е бил длъжен да изпълни указанията на контролните органи, респективно от кой момент нататък осъществява нарушение на императивните правила на закона.

Правилно съдът е констатирал нарушение на правилата на чл.18 от ЗАНН, което също е самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

В заключение, настоящата инстанция намира, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно, като издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменено.

Като е достигнал до същия правен извод, първоинстанционният съд, е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

При този изход на спора, съдът намира за основателно искането на ответника по касационната жалба за присъждане на сторените по делото разноски. От страна на същия е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че са заплатени в брой 600 лв. за адвокат за процесуално представителство пред настоящата инстанция .

Ето защо, в тежест на касационния жалбоподател следва да бъдат възложени разноски в размер на 600 лева.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.07.2021г. по НАХД №5781/2021 г. на Софийски районен съд, 116 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ да заплати на [фирма] (МБПЛР-С. Е.), с ЕИК:[ЕИК] сторените по делото разноски в размер на 600 лева

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.